

Wadlopen...

Inderdaad ze stonden er hoor... toen ik met mijn auto bij het benzinestation a/d provinciale weg N242 te Nieuwe Niedorp aan kwam. Agnes zag ik uit het benzinestation komen. En de overigen stonden te kletsen. Alleen mijn persootje moest nog geregeld worden, hoe ik in Friesland kwam. Selmar bood aan dat ik bij hem in de auto kon stappen, hij reed toch, doen dan hé. Siem en Maaïke en Agnes en Richard stapten in een auto, Ron en Marga en Tineke stapten ook bij elkaar in een auto. En daar gingen we. Selmar en ik gingen op de afsluitdijk maar even (flink) harder rijden want waar waren die andere 2 auto's nou? We waren zo aan het kletsen dat we niet eens erg in hebben gehad dat we ze al eerder hadden ingehaald. Dat idee kregen we ook al want we gingen best ff hard, dan maar weer ff langzamer, en waarachtig, daar waren de andere twee auto's weer, en dat terwijl we nog op de afsluitdijk reden (geloof ik). Selmar en ik bleven voorop rijden want Selmar had een 'tom tom' die ons enkele leuke krappe centrumpies van kleine dorpjes liet zien, of dit zo hoorde? We zullen het nooit weten. Selmar en ik keken elkaar op die momenten dan ook 'n beetje aan, we hoefden niks te zeggen, we dachten het zelfde kon je aan onze gelaatsuitdrukking zien denk ik. Mijn complimenten aan de chauffeurs van de andere twee auto's... prima volgers. Toen ging de telefoon van een achterop rijdende auto, of we even wilden opsteken bij een benzinestation, tuurlijk! Lekker weertje, we bleven buiten bij de auto en enkelen zittend op het gras. Siem deed zijn (daar hebben we hem weer) 'kattenbak' open, er kwam een picknick bak uit met koffie/thee e.d. Na dat iedereen nog even gauw geplast had gingen we weer verder naar Wierum. Daar in het centrum aangekomen de auto's even geparkeerd op een pleintje en ons alvast omgekleed. Grappen en grollen uithalen over het tenue van de ander, even wat slenteren, de twee vrienden van Ron en Marga sloten ook bij ons aan enzo. Toen werden we gesommeerd achter de Wadloop leiding aan te gaan rijden met de auto's naar een plaatsje 2km verderop. Hier gingen we dan met een man of 40 wadlopen. Drie gidsen, 1 man voorop en 2 vrouwen achterop en soms er tussen. Enthousiaste vrouwen hoor, enkele keren stonden we even met zijn allen stil, want zij wilde ons toch e.e.a. mee geven over het leven op de bodem van de wadden. Prima best interessant, maar 1 keer was het best koud, dan ben je geneigd om te denken.... nou laat maar hoor dat schelpje op het wad, wat kan mij dat schelen. Je moet weten dat op dat moment best wel slecht weer was, en iedereen bijna een kappision op had van wegen de buien en zelfs hagel welke we zo af en toe op ons kregen. Des ondanks waren we voor ons gevoel best wel snel weer terug op het land via een pier die daar lag. En inmiddels het weer weer opgeklaard was. We wilden nog wel zo'n rondje lopen. Terug bij de auto's konden we daar ons weer omkleden. Voor ons als duikers is dat niet vreemd. Op de terug weg gingen alle 3 de auto's een kant op. Wij, Selmar en ik waren de enigen die rechtstreeks naar huis gingen. Wadlopen 2008? het was weer fantastisch.

Rob, de Fundiver.